

LA COSTA DEL MECO

Nº 13 - Edició març de 2011
400 exemplars

Full periòdic informatiu de l'A.VV Dalt la Vila

EDITORIAL Nous Reptes

Benvolguts veïns,

Com ja sabeu el passat mes de novembre hi va haver un canvi de junta a l'Associació de Veïns de Dalt de la Vila. La majoria de l'equip que formava la junta anterior, continua amb la tasca empresa, de la qual n'estem orgullosos. Tenim sobre la taula els mateixos temes sense resoldre i pels que continuarem treballant. Alguns d'ells reptes importants pel nostre barri..., veure definitivament arreglat el carrer de la Costa, entre molts altres.

En aquest inici d'any vam tenir la sort de rebre una gran i màgica visita: el Patge Reial del Rei Baltasar, es va apropar fins a aquest racó entranyable que és la Plaça Constitució. Va rebre en pròpia mà la il·lusió i els desitjos dels nostres petits; també algun gran va decidir lliurar els seus desitjos al nostre estimat Patge. Esperem que aquestes il·lusions s'hagin complert i les que queden per venir també.

Novament es demostra que un col·lectiu unit no té fronteres i això s'ha d'estendre a Dalt la Vila: la il·lusió d'uns pocs va aconseguir una festa senzilla, entranyable i efectiva, on els nostres petits van rebre unes dosis de màgia que mai els ha de faltar.

La gent gran hem de recuperar aquesta empena, posar-la en marxa... tenim tasques pendents pel nostre col·lectiu que només junts podem abordar. Hi ha treballs que estan a l'abast de les nostres mans sense necessitat de res més que bona voluntat i que segur faran que tinguem un barri digne on l'aparença sigui de la mateixa magnitud que la seva convivència. Només depèn de nosaltres i del que siguem capaços de construir.

Una d'aquestes tasques pendents és saber qui dona suport al nostre barri i qui no. Ara començarem l'època d'acostament de la classe política cap als nostres barris i ara més que mai hem de saber diferenciar i, sobretot, recordar els actes que precedeixen a l'elecció del vot, d'aquest depèn variar la trajectòria d'oblit que actualment tenim. Però allò que és realment important és la vostra participació en la construcció de Dalt la Vila.

L'Equip de la Junta Directiva.

AMB SALIVA

Els daltvilatans ens la prometièiem molt feliços quan, el juliol de 2008 l'Ajuntament va aprovar un Pressupost d'Inversions on, sota l'epígraf d'"Urbanisme, urbanització i clavegueram" apareixien els carrers Sant Felip i de Rosés, Fluvià i de la Costa, dotats amb un total de 2.523.372,13 €; i, a més, hi havia altres actuacions menors de les quals algun resultat hauria tret el barri. Progressivament ens hem anat desencantant: hi havia diners pel carrer de Sant Felip i de Rosés, però era per un tram a Bufalà; el carrer Fluvià volia ser una altra cosa i el tan celebrat per tothom carrer de la Costa encara espera que es mogui un totxo, tot i l'afirmació solemne del primer Tinent d'Alcalde que les obres començarien abans de Nadal (de l'any passat).

Sort vam tenir del discutit (i discutible) Pla Zapatero, gràcies al qual es van arreglar els carrers Vilamajor, Dalt i Carrer de la Plaça; cas contrari la collita hauria estat zero!

Però ara afrontem uns anys de plom, amb una crua situació de manca de diners a les administracions públiques. Per tant, no serà gens fàcil que alguns projectes com els que hem mencionat abans arribin a bon port i es pugui pensar en altres inversions.

Però això no vol dir que l'Ajuntament es quedi aturat. Si hi ha objectius que no es poden assolir sense un grapat de calers, d'altres es poden tirar endavant amb saliva: és a dir, gastant temps en pensar, en parlar amb la gent, en buscar solucions alternatives, en convèncer que es canviïn determinades pautes de conducta, en prendre decisions i fer que es compleixin. Posaré un exemple: Javier Solana pràcticament no tenia organització ni recursos al darrera, i va aconseguir —quan era míster PES— que la veu d'Europa fos present a tot arreu; ara, amb la baronessa Catherine Ashton, amb bastant aparell i recursos diplomàtics,

la UE està desapareguda de l'escena mundial.

I vaig per feina: moltes vegades he indicat els riscos de la part alta del carrer Fluvià, on els cotxes que porten els nens a col·legi o a la llar d'infants disputen un espai estretíssim als que van a l'escola caminant i als pares que empenyen cotxets de criatura per unes voreres plenes d'irregularitats, forats i bonyes. Si no hi ha hagut accidents és perquè els deus són misericordiosos. Però com diuen: tant va el càntir a la font, que s'acaba trencant. Algun dia algú prendrà mal, i tots ens exclamarem.

Bé, no hi ha diners, no podem arreglar el carrer, continuarem tenint unes voreres perilloses i boterudes. Però sí podem treure el tràfic, o limitar-lo molt. Fer uns itineraris escolars que evitin punts de risc. Impedir el continu conflicte a l'entrada i sortida de col·legi entre gent (gent gran i gent menuda) i cotxes.

Però escudat en un Pla de Mobilitat que es tindrà d'aquí a algun temps, i que ens ha d'il·luminar, l'Ajuntament no ha estat capaç de prendre la solució senzilla i evident, també difícil: fer entendre a pares i institucions escolars que els nanos no cal que vagin al col·legi en cotxe, i limitar la circulació de vehicles als dels veïns i punt.

Fer-ho no demana calers: demana ganes, claredat en les solucions, treball de convenciment, fermesa en assolir els objectius, empena, etc. En definitiva: saliva.

Josep M. Sabater
29/01/2011

NOTICIA D'ÚLTIMA HORA S'ha posat en marxa un divertit joc sobre Dalt la Vila. En aquest joc a part de la investigació pertinent per trobar la solució, pasarem pels racons més característics del nostre barri. Us convidem doncs a passar una bona estona sobre alguna cosa tan preuada com aquest peculiar nucli de la nostra ciutat. Podeu trobar el joc a:

www.daltlavila.org/benvingut/campanades/presentacio.html

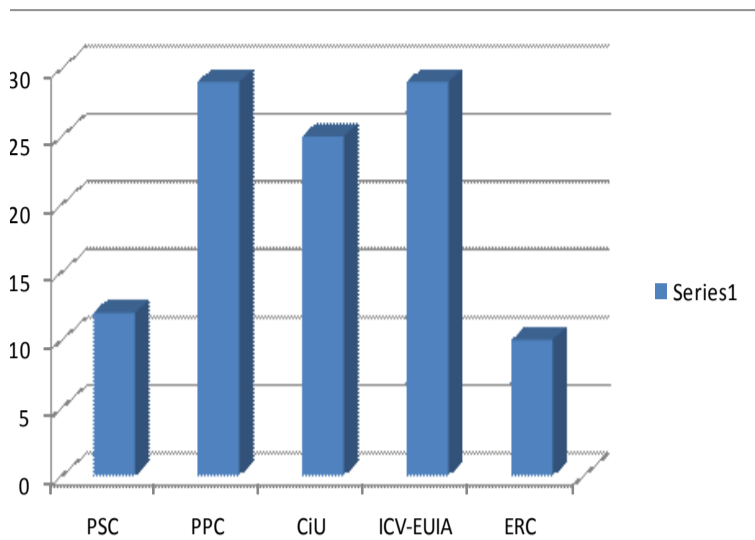
www.daltlavila.org

Evolució gràfica municipal

QUÈ FAN ELS NOSTRES REPRESENTANTS MUNICIPALS PEL DALT LA VILA ?

DES DEL DARRER MECO DE DESEMBRE HAN PASSAT 10 SETMANES, QUE SÓN 10 PUNTS QUE APOSTEM A LA GRÀFICA.

Justificació:

Com molt bé sabem i ens fan saber, s'acosten eleccions municipals. Ja tenim l'experiència d'altres temporades: és moment d'apropar-se als barris. Així ho han fet, de moment, el PPC, els ICV-EUIA i la CUP.

Ens sorprèn que, hores d'ara, hi hagi formacions que encara no han fet cap al barri. Això demostra, una vegada més i malgrat i hagi veus contràries, que la classe política continua vivint una realitat paral·lela i absolutament divergent a la que pateix el ciutadà: APATIA I DESIL·LUSIÓ.

Es parla molt, fins i tot se'ns arriba a donar la raó però la realitat no es pot palpar, els fets no hi són! Seguim amb els actes faraònics mentre necessitats bàsiques dels ciutadans continuen sense cobrir-se.

Per posar un exemple: el consistori és capaç d'invertir molts i molts diners en la construcció del canal del Port mentre hi ha ciutadans que, hores d'ara, han d'anar a buscar el menjar per sobreviure a associacions de veïns voluntàries. Pensem que el que realment cal és un ordre de prioritats que parteixi de les necessitats bàsiques dels ciutadans.

Els Semàfors

SEMÀFOR VERMELL

Aquesta vegada li toca al departament de Cultura i Patrimoni pel mal estat i la manca d'accions vers el Teatre Romà del carrer de les Eres. En aquests moments els visitants més freqüents són les rates que campen tranquil·lament per l'espai.

Aquests animals s'han integrat tan bé en el barri que, fins i tot, visiten a alguns veïns.

També atorguem semàfor vermell al tinent d'alcalde del nostre Consistori per la manca d'acompliment del compromís respecte la reparació i acondicionament de l'ascensor del pont de Sant Felip i d'en Rosés.

SEMÀFOR VERD

Semàfor verd per la gent que ha participat, desinteressadament, en l'organització del taller de fanalets i de la visita del Patge del rei Baltasar al nostre barri.

Hem rebut un missatge dels Reis d'Orient, on se'ns felicita per la bona rebuda i acollida que ha tingut el patge per part de tots els nens i nenes de Dalt de la Vila i els seus amiguets. Des d'aquí, l'Associació de Veïns corroborem l'opinió de la Casa Reial.

MIREM ENRERA per Joan Expósito

Església de Santa Maria de Badalona.

Carrer del Temple i l'església de Santa Maria als anys 1900 foto Museu

A partir, més o menys, del segle X, es comencen a tenir dades de l'església romànica existent i el nucli de Dalt de la Vila, que comença a caminar al seu entorn.

Posteriorment, la Badalona gòtica quedava delimitada per uns carrers que avui serien: el c/. de Dalt ó Nord, el c/. Fluvià ó Est, c/. de la Costa, c/. de les Eres ó Sud i el carrer de Barcelona ó Oest. Aquest nucli de població va mantenir una estructura molt similar fins a finals del s.XVII o principis del s. XVIII. Segons notes a l'arxiu de Josep Mª Cuyás, la primera inscripció que tenim data, és del 18 de maig de 1406, on es troba anotat entre altres aspectes, que l'església no presentava gaire bon estat i que el cementiri que hi tocava, encara no tenia parets, anoten: "Dimarts 18 del mes de maig de 1406, i com no hi eren el rector ni els vicaris, no pogué visitar el temple, però veia el tabernacle, on es trobà el Santíssim Cos de Crist en perfecte estat, amb 46 sagrades formes de reserva".

El 29 d'agost de 1499 d'inscripció anoten: "Aquest dia hi era el rector, el noble Bertran Enriquez de Navarra de la Carra, canonge de Barcelona, noble per la gran ascendència a la cort dels Reis Catòlics", això té alguna relació amb la vinguda de Cristòfol Colom a Sant Jeroni de la Murtra, l'any 1493, no cal oblidar que el descobridor féu dues parades a la vila, a Can Roc i a Can Suñol. Diu la crònica que hi havia a la parròquia els altars dedicats a Santa Maria (el major), Sant Joan i Sant Esteve, Sant Miquel, Sant Pere, Sant Abdón i Senén i Sant Antoni, Sant Sebastià, Sant Cosme i Sant Damià. També diu la mateixa crònica que el bisbe trobà l'església amenaçant gran ruïna per la seva antiguitat. A l'any de 1628, es va instituir la processó del Dijous Sant. Es beneïren els passos o misteris de la Passió que hi figurarien i es concediren 40 dies d'indulgència a tota persona que hi desfílés a reverenciar-los i hi resés un Parenostre.

Al 1685, varen començar els treballs de la nova rectoria de Santa Maria i es varen acabar al cap de dos anys. A la dovella de la clau del portal d'entrada de la rectoria, hi ha la data de 1685. Precisament, a l'any 1758, s'acorda la construcció de la nova església.

La nova església de Santa Maria i els autors del projecte de tipus neoclàssic, foren Josep Juli i Francesc Renard, la façana és més posterior, de Francesc de Rogent a l'any de 1785. Degut al poc espai que tenia l'església romànica i la necessitat d'un lloc més espaiós per a una població en creixement constant i també a la degradació arquitectònica cada vegada més remarcada, tenint en compte l'antiguitat, al 1112 fou consagrada, del temple. La diferència entre la primera edificació romànica i l'actual església de Santa Maria és molt acusada. En primer lloc, les dimensions i després l'orientació, que era cap a l'est, la porta principal estava on, actualment, està la porta lateral del carrer del Fossar Xic. També el campanar estava a l'altre costat i, l'actual campanar ocupa el lloc del antic cementiri. Com a referència, la nova església té l'amplària que abans tenia de llargada, per aconseguir les noves dimensions, es van ocupar unes cases del carrer de Dalt, en el sentit nord, i la totalitat de l'antic cementiri, pel sud.

La consagració de l'església de Santa Maria es va realitzar el 25 de Juliol de 1778. Durant els successos de la guerra civil del juliol de 1936, l'església de Santa Maria fou cremada i en part destruïda. La reconstrucció parcial una vegada acabada la guerra civil, va ser el 26 d'octubre de 1940 en que fou beneïda la part reformada. La resta de la reconstrucció va ser acabada en la dècada dels anys 1950 / 60.

El carrer del Temple ha estat una via en dues etapes, la primera realitzada al 1867 com a prolongació del carrer de Sant Francesc d'Assís fins al passeig de Roca i Pi (actual Via Augusta) i, la segona etapa al 1891 amb la urbanització de part dels terrenys de conreu de la Torre Vella, com a via d'accés directa entre Dalt de la Vila i Baix de Mar, al mateix temps que es va potenciar la façana de l'església i la plaça Barbarà.

Durant 1975, el nomenclàtor oficial va incorporar un nom diferent al carrer del Campanar Vell i li posà Passatge de Barbarà, el carrer del Fossar Xic on està la porta lateral actual i havia estat el cementiri, el va deixar sense nom i es continua coneixent com carrer del Fossar Xic ó Fossar de la Rectoria.

Església de Santa Maria Foto any 2000 "Betulo"

CONSTRUIR UN BARRI, CONSTRUIR UNA CIUTAT, CONSTRUIR UNA SOCIETAT

per Gabriel H. Tafalla

Quan un és jove amb inquietuds i sobretot sensibilitat cap a la societat en què viu, pensa a fer grans coses on es vegin molt grans les seves intervencions. Els anys et posen al teu lloc i et fan veure com n'és d'equivocat aquest plantejament. Tot el que ens envolta comença des de la petita llavor que has plantat; el temps, la dedicació i el treball constant fan que la llavor es converteixi en l'arbre centenari que donarà fruit i aixopluc. Però si volem tenir un bosc hem de trobar la manera d'ajuntar els arbres.

El mateix passa amb la societat en què vivim: les ciutats on convivim neixen d'aquestes petites associacions de veïns que s'agrupen per aconseguir un barri millor, on un grup de persones amb vocació i ganes de treballar per als altres busquen hores del seu temps lliure per a intentar donar cohesió a l'entorn on viu. El treball no ha d'acabar aquí. Tenim l'assignatura pendent de treballar per aquells a prop del nostre entorn i que necessiten d'una ajuda. És en aquest punt on tots ens hem d'implicar: petites actuacions ajuden a construir una vida i els nostres barris són així, tots ens hem d'implicar amb el problema del veí, el del costat, el del carrer de baix, el de dalt, col·laborar, ajudar i estendre. D'aquesta manera les veus anònimes poden i han de ser escoltades per aquells que governen. Les associacions de veïns tenen el deure d'implicar-se socialment en tot el que afecta el ciutadà i sobretot agrupar-se per fer-se sentir, la seva agrupació construeix un barri i els barris construeixen ciutats, aquestes ben portades poden construir una societat.

Actualment la nostra societat dóna indicis de cansament, l'individualisme s'ha apoderat de nosaltres i ha guanyat, però nosaltres hem perdut. Hem perdut tant que hem deixat passar moltes coses injustes, deixem que aquells que ens governen es distanciïn i visquin una realitat paral·lela a la nostra. Mirem el desastre econòmic en què estem immersos i a qui està afectant més. Està afectant a les classes més desfavorides precisament les que menys culpa tenen d'aquest daltabaix a què ens han tirat i nosaltres callem fins i tot ja no anem ni a votar pensant que per al que serveix ... doncs ens equivoquem! Serveix per canviar els aposentats, als que viuen ancorats en segles passats, en polítiques obsoletes de prepotència, la participació de tots nosaltres serà el motor del canvi. Podem aconseguir-ho: cal apropar-se a la llavor de la societat en què vivim, el teu barri.

El segle passat, tan proper i tan llunyà, tenia una cançó que resumia el desastre de la nostra evolució social, deia Víctor Jara: El meu pare va ser peó d'hisenda i jo un revolucionari, els meus fills van posar botiga i el meu nét és funcionari. Fem que el present segle canviï, dins de la classe política queden, pocs, però queden en-

cara polítics implicats en clau social, reclamem la seva intervenció i des de baix cantem: El meu pare va ser veí i jo un associat, els meus fills van fer barri i els meus néts ciutadans.

Antes que los romanos, los iberos

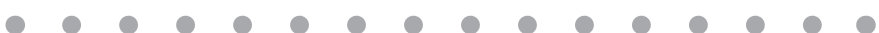
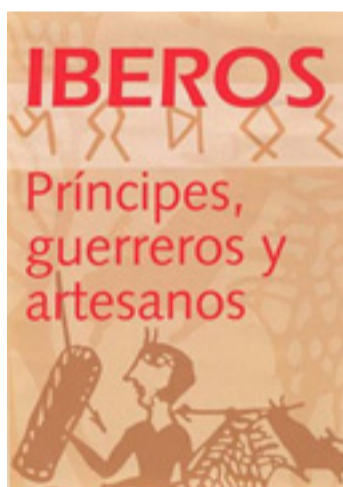
Después de un paréntesis sin relatar como fueron los antecedentes de nuestra querida Baetulo, retomamos los comentarios de aquellos primeros momentos de nuestra historia.

Desde un primer momento los iberos layetanos fueron muy abiertos en sus contactos con el exterior, de esta manera es lógico que establecieron con los habitantes de las colonias que tenían más próximas, como los griegos instalados en Empúries y Marsella, los púnicos de Ibiza y también los iberos de otras áreas. De todas estas relaciones, los iberos aprendieron muchas novedades, entre las que destacan las técnicas para el desarrollo de la metalurgia del hierro y la adopción del torno rápido para la fabricación de cerámica. La presencia en el poblado ibérico del Turó d'en Boscà de diversos objetos, sobre cerámica, de diversa procedencia griega, púnica o itálica, son una evidencia de los contactos que sus habitantes establecieron con sus vecinos más próximos.

La vida en los poblados ibéricos

La vida cotidiana en los poblados ibéricos giraba alrededor del oppidum o recinto fortificado y estaba regida por un jefe, generalmente escogido entre las familias del grupo dominante de la tribu. Este caudillo se ocupaba de organizar y dirigir la vida social, económica y religiosa. Los trabajos agrícolas eran los más importantes seguidos de la ganadería, la recolección y la pesca. La economía familiar se basaba en la realización de tejidos, en general llevada a cabo por mujeres, la fabricación de cerámica y los trabajos de la metalurgia del hierro. Todas las actividades se realizaban en el Turó d'en Boscà ya que se han encontrado gran cantidad de objetos dentro del poblado, muchos de ellos en el interior de las casas excavadas que así lo demuestran.

Francisco de la Torre

ESTANC BENEYTO

En la nostra cava trobareu un extens assortiment i edicions limitades de cigars

exp. núm. 27
Pl. Medicina - Telèfon i Fax 93 384 55 54 - 08911 Badalona
(Junt Ambulatori President Companys)

CANSALADERIES I XARCUTERIES

Margenat

MITAÇA I ELABORACIÓ ARTESANA

C/ Santiago Rusiñol, 23 - Tel. 93 389 48 20
Av. Martí Pujol, 223-229 - Tel. 93 389 27 85
BADALONA

BAR

CAN JOAN

Plaça de l'Oli, 2, Tel. 93 384 33 04 - BADALONA

LLAR D'INFANTS
EL PATUFET
PATUFET

Sant Sebastià, 37 - Tel. 93 389 16 93
08911 BADALONA

EL GRAN DIA

ELS PETITS VEINS DE DALT LA VILA

El dia 3 de gener, l'associació de Veïns va organitzar un taller de fanalets. Els nens i nenes del barri i de fora del barri, van tenir l'oportunitat de fer un fanalet per anar a rebre el patge del rei negre que ens havia avisat vindria al barri aquella mateixa tarda.

Molt de pressa es va haver de preparar una rebuda a l'alçada d'un patge real. Es va haver d'acondicionar el local de l'associació de veïns.

Els nens i nenes van viure la diada amb il·lusió que van encomenar als grans, tal i com correspon.

Aquí tenim algunes opinions i fotos dels màgics moments:

Martina Peña (6 anys): El taller del fanalet em va semblar macu perquè es fa una mica de manualitats, pintar, decorar, enganxar i això m'agrada.

El patge era com brillant, com si sigué un sol. Era molt guapu.

Dúnia Boada (6 anys): El que més em va agradar del taller del fanalet va ser decorar el pal i després posar-li purpurina. Em va agradar la cara del patge perquè la tenia pintada.

Laia Casas : El dia 3 de gener va ser molt especial a Dalt la Vila. Al matí vam anar al local de l'Associació de veïns i vaig fer el taller de fanalets per rebre els reis. M'hauria agradat més fer-ho tot jo sola, perquè les monitores només ens van deixar pintar els tres reis mags i les sanefes. Tot i així el fanalet va quedar molt bonic i el vaig fer servir a la cavalcada.

A la tarda va venir el patge reial, va estar molt bé. Em va semblar que era el de veritat, em va preguntar per la meua iaia de St. Feliu de Guíxols i sabia que la meua mare estava treballant. Era el patge del rei negre, en Baltasar. Li vaig entregar la carta i ell em va donar caramels. Em va preguntar que si havia demanat moltes coses i jo li vaig dir que si... però ell ja sabia que jo m'havia portat molt bé tot l'any.

Mariona Casanovas (5 anys): El taller de fanalets m'ha encantat. He après i el que més m'ha agradat ha estat pintar-lo i adornar-lo. M'ha agradat treballar amb els altres nens i nenes. Jo em fixava per a fer-ho igual. El proper any voldré venir al taller. El fanalet l'he guardat a la meua habitació. El patge em va agradar però m'hagués agradat més el Ros. Li vaig donar la carta i em va preguntar si havia sigut bona durant l'any. Jo li vaig dir que si però que si no m'ho podien portar tot era igual... i és que han d'haver joguines per a tots els nens i nenes.

Guillem Viana (8 anys): Jo vaig fer un fanalet amb la Roser i els meus amics i em va quedar molt xulo. El vaig fer de molts colors i el més important, és que no es va apagar ni una sola vegada. El vaig tenir encès durant tota la cavalcada dels Reis i després fins a casa de les meves amigues Anna i Meritxell on es va acabar l'espelma. Era la primera vegada que feia un fanalet i mai m'havia durat tant.

El treball d'un bon Equip

Sabíeu que ...

Olot, Ripoll i Vilanova del Camí s'han beneficiat de la llei de barris, com altres pobles o municipis que la van sol·licitar en el seu dia. Així doncs, han pogut rehabilitar el seu Casc Antic.

Dalt la Vila NO s'ha beneficiat mai de cap llei de barris.

